

Er was eens in het geboortehuis van Beethoven een rondleiding en die eindigde met het hoogtepunt: de piano van Beethoven, waar de meester zelf op gespeeld had. Ter afsluiting mochten de mensen wat pingelen op die piano, echter één man wilde het niet. De gids vroeg waarom niet? Toen herkende de gids de man, een wereld beroemde pianist. „Ik wil niet spelen op die piano om ik niet niet waard ben om op die piano te spelen“, zei hij.

In Efeze 1-3 is de inhoud dogmatisch, dus gaat over de leer van het Evangelie; echter in Efeze 4-6 (en vooral in Efeze 5-6) gaat het over de uitwerking van die dogmatiek en volgen er aanwijzingen voor ons als Christenen. Het gaat vooral om de verhouding tussen ons broeders en zusters om de eenheid te behouden in Christus én onze hemelse beroeping, die we hebben door Christus Jezus als hoofd van de gemeente in Zijn gemeente voor onze broeders en zusters, maar ook voor de wereld. Het is alles anders dan simpel om mét hemelse spelregels in een wereldse aarde te spelen. Daarom geeft het Woord ons deze aanwijzingen. Je moet zo oppassen dat je niet voor dwaalleeringen valt. De Gemeente moet herkenbaar zijn voor de wereld, en ook als strijders voor de Waarheid van het Evangelie. Zonder het te weten worden we begluurd door de ongelovige mens, want diep in hun hart weten ze dat wij iets hebben wat zij ook zouden willen hebben. De ongelovigen kijken naar ons gedrag of dat overeenkomt met onze mond. Zoals het Woord zegt: „Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.“, 1 Joh 1:6-7. Zo laten wij zien wat de Here God wil met deze wereld.

In Efeze 4:3 staat dat we de eenheid van de Gemeente moeten nastreven door een eenheid van de Geest door de band van de Vrede, daarna in de volgende vers 4-6 worden zeven zaken genoemd:

1. één lichaam: sinds de eerste pinksterdag tot aan de opname is de Gemeente door de Heilige Geest één;
2. één Geest: de Heilige Geest woont in ons en sterkt ons;
3. één hope: we hebben de hoop (de zekerheid en onze doel) in de Here Jezus Christus;
4. één Here: dat is de Here Jezus Christus;
5. één geloof: één geloof door de Here Jezus Christus, het enige ware geloof, zodat er geen schuringen in kerken ontstaan;
6. één doop: dat is het moment dat je tot geloof komt en de Heilige Geest in je komt wonen;
7. één God én Vader: er is maar één Vader, die alles in Zijn hand heeft, de Vader van alle gelovigen!

Efeze 4:3-16

Efeze is te verdelen in twee delen: het theologische gedeelte (Efe 1-3) én het praktische gedeelte (Efe 4-6); na de theorie, ook de praktijk. In de het praktische gedeelte, vermaant, instrueert en geeft Paulus aanwijzingen aan de levende gelovigen, die leven door Gods Geest: „9 Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe. 10 Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.“, Rom 8:9-10

De nieuw levenswandel herken je aan de liefde én eenheid dóór de Geest Gods en die Geest

is een Geest van de waarheid. Het Woord Gods is de waarheid! Verder → echter er is ook verschil van de ambten en gaven, die de Here God aan de Gemeente en de Here God heeft daar voor mensen aangewezen. De Here Jezus heeft zich eerst voor de gelovigen vernederd en daarna verhoogd om zo Zijn Gemeente tot volheid te brengen. Die gaven en ambten zijn voor de opbouw van de Gemeente, om deze te beschermen tegen dwaalleeringen én in de liefde van de Here Jezus te groeien, want de Here Jezus is ons voorbeeld. Zó moeten wij wandelen!

VERS 3: „onderlinge vrede“

„alle gelovingen moet het waard zijn de eenheid in de „band der Vrede“, door in vrede met elkaar te leven.

VERS 4: „de zeven éénen“

„één lichaam en één Geest, de zeven éénen betonen, dat wij één zijn en ook zo moeten gedragen: „6 voor ons nochtans is er maar één God, de Vader, uit wie alle dingen zijn en tot wie wij zijn, en één Here, Jezus Christus, door wie alle dingen zijn, en wij door Hem.“, 1 Cor 8:6

dus één lichaam (de Gemeente van de Here Jezus Christus) en één Geest (de Geest Gods), en daardoor één hoop (de zekerheid van een geweldige toekomst, die nu al begonnen is). De Gemeente is een schepping van de Geest Gods, want er staat lichaam en Geest. Deze eenheid is alleen te danken aan de Here God, en die eenheid is er alleen voor levende gelovigen (gevuld met de Geest Gods).

VERS 5: „meer eenheid“

één Here (de Here Jezus Christus – door Zijn heerschappij over de gelovigen geeft dat eenheid van de Gemeente)

één geloof (verwijst naar het geheel van de Christelijke Waarheid, ook wel de leer van de apostelen, Han 2:42)

die eenheid heeft sinds het begin van de Gemeente (menselijk) niet zolang geduurd! Moeten wij ons nu ook daarover schuldig voelen? En belijden?

één doop (hoe je ook doopt, wél in de Geest Gods, dat bindt alle Christenen) „13 want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.“, 1 Cor 12:13

zoals: één lichaam, één Geest en één hoop een groepje vormt, zo vormt ook: één Here, één geloof en één doop een nauwe eenheid. Waarom?

VERS 6:

de zevende en laatste „één“: één God → het vaderschap, het ultieme argument, alles komt

door Hem. Heidenen kunnen dat niet zeggen! Dat kindschap is alleen door de Here Jezus Christus mogelijk: Joh 1:12-13 „12 Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; 13 die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.“

VERS 7:

ook al zijn wij één in die zaken de zeven hierboven), er is verschil onder de gelovingen; gaven en ambten. Deze gaven hebben we gekregen van de Here Jezus; Hij bepaalt hoe de gaven verdeelt worden. Je ziet hier ook weer de (samen)werking van de drie eenheid: 1 Cor 12:4-7 „Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen.“

VERS 8: „verwijzing naar Psalm 68:19“

Daarmee bevestigt Paulus dat, de Here Jezus de bedieningen in de Gemeente uitdeelt. In het grieks staat er ook : „daarom zegt Hij, en dan volgt het“.

„opgevaren“ staat duidelijk voor de hemelvaart van de Here Jezus Christus; en „krijgsgevangenen“ (de gevangenis gevangen genomen!) slaat op de boze heersers en machten in de hemelsferen. (Efe 1:21, 3:10; Col 2:15). Dat zien we ook in Efeze 6:12 („want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldheersers, tegen de boze geesten in hemelse gewesten.“)

VERS 9: „Paulus geeft uitleg over vers 8“

Dus hij grijpt terug op het woord „opgevaren“, om op te stijgen naar de hemel (als je er vandaan komt), zul je eerst moeten zijn afgedaald vanuit de hemel. Dat wordt bevestigd in Joh 3:13, want de Here Jezus zegt daar: „En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen.“. Het belangrijke punt in vers 9 is dus de menswording van de Here Jezus Christus, want zo alleen was het mogelijk om alle zonde op Zich te nemen. ...

VERS 10: „vervolg van vers 9“

... Hij die zo diep is nedergedaald is ook weer naar de hemel opgestegen om alles met Zijn heerlijke aanwezigheid te vullen. Het doel van Paulus is om aan te geven, wat de hemelvaart eigenlijk inhoudt. Dus de Here Jezus Christus heeft de gehele schepping doordringt met Zijn heerschappij en zegeningen. Nu kan niemand zich verbergen voor de Here God, dat lezen we in Jer 23:14. Nu is ook de Here Jezus Christus boven alles aan de rechterhand van de Here God.

VERS 11: „nu alles tot volheid gebracht is ...“

... „maakt de Here God gebruik van de Gemeente om het lichaam van Christus op aarde te versterken en op te bouwen.

- „gegeven“ → kan in het Grieks ook wel „aanstellen“ betekenen;
- „apostelen en profeten“ zijn de oudste bedieningen (Efeze 2:20, Han 1:26) en apostelen zijn ook wel „gezondenen (door de Here Jezus zelf)“ en profeten „spreker van de Here God“;

EXTRA!: „apostel“ wordt ook voor andere evangelisten gebruikt in de Bijbel: Rom 16:7 én 1 Tess 2:6 en verder in het Woord Gods: 1 Cor 4:9; Fil 2:25; Heb 3:1; Han 14:4-14.

- „evangelisten“, zoals Timotheus; trouwens welk excuus kan een gelovige zonder deze gave of ambt hebben om niet over het verlossingswerk van de Here Jezus te hebben;
- „herders“, leiders van de Gemeente : er is ook sprake van herders, die leeraars zijn (1 Pet 5:2-4);
- „leeraars“, onderwijzers in de Gemeente in de juiste leer en levenswandel.

VERS 12: „vervolg (waarom al die gaven en ambten)“

„om de heiligen toe te rusten om de Gemeente van de Here Jezus Christus uit te rusten én op te bouwen en klaar te maken voor de komst van de Here Jezus Christus, daarom heeft de Here God deze bedieningen aan Zijn Gemeente gegeven.

EXTRA: Paulus gebruikt (in het Grieks) een woord voor „dienen“, uit 1 Kron 9:13 (voor de priesterdienst in de tempel), dat komt omdat de Gemeente mét de tempel wordt vergeleken (een geestelijke tempel hier op de aarde), want iedere heilige wordt ook vergeleken met een steen in die geestelijke tempel. Efeze 2:20-22; Rom 12:1; 1 Pet 2:5.

VERS 13: „vervolg (maar wat is het doel van dit alles)“

„totdat het einddoel van de Gemeente bereikt is, is de opbouw der Gemeente nodig. Wat is het einddoel? ① eenheid des geloofs ② volle kennis van de Zoon Gods, dus de voleinding der tijden. Paulus grijpt terug naar vers 5 (één Here, één geloof, één doop), dus de eenheid der gelovigen → waarschijnlijk „erkennen“ of „Hem echt helemaal 100% kennen.“ Het kan namelijk best beter in de Gemeente, anders zou Paulus het niet zo benadrukken, mét de Waarheid in de liefde. Dat is een taak voor alle leden. Vêrder is die volheid ook geestelijk volwassen worden; dus van melk naar een biefstuk (1 Cor 3:1-2). En Fil 3:12+15, Col 4:12. En als geestelijk volwassen streef je naar een onberispelijk leven mét alleen plaats voor de Here God. (Efe 2:15, Gen 6:9, Gen 17) Die volwassenheid zal volmaakt zijn op de dag des Heren. ③ „de maat van de wasdom der volheid van Christus“, dat betekent: we zullen zijn zoals de Here Jezus is.

VERS 14: „Dán (vervolg), zekerheid“

Dán kan niemand ons nog laten twijfelen en afhouden van de waarheid van het Evangelie door dwaalleeraars en bedriegers; Col 2:8. Dit is een tegenbeeld van een geestelijke volwassene.

VERS 15:

Wij zullen dán (=vervolg van v14) vol liefde (a) de waarheid van het Evangelie volgen. ←

Efeze 1:13. Dus niet alleen kennen, maar ook vóóral ① ons eraan houden én ② er voortdurend daaruit leven. Ad (a): als wij de waarheid Gods in ons hebben, zal dat een leven van Gods liefde veroorzaken (Efe 5:1-2), oorzaak en gevolg. Wat is het om als gelovige vol liefde de waarheid te volgen? → uit Christus leven en groeien naar Zijn voorbeeld; mooi vers 2 Cor 3:18.

VERS 16: „Door Hem wordt het lichaam prachtig samengevoegd, elk deel helpt de andere delen naar vermogen, zodat het hele lichaam gezond groeit en vol liefde is“

→ elk deel (óf dienst van zijn geleding) staat voor een bediening, die geven de banden (de pezen en zo) van het lichaam. Ofwel => de Gemeente bewerkt vanuit Christus haar eigen groei; gericht op haar opbouw. Dat is een grote verantwoordelijkheid van alle leden; en vol liefde vóór de waarheid!